

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** 8 rals, **Cuba** y **Puerto-Rico**, 16 rals, **Estranger**, 18 rals.

LA DESPEDIDA DEL ANY.

OLT trista es la despedida del any 1884, l'any déu de la restauració borbònica.

No n' hi havia prou de las inundacions que van devastar una gran part del país, ni ab las malas cullitas que van empobrirlo, ni ab los microbis de real ordre que durant tant llarch temps van mortificarlo, ni ab las horribles descargas de Girona, ni ab las vergonyosas jornadas de Santa Isabel, ni ab los conservadors al poder, qu'ells per sí sols constituïen la pitjor de las calamitats... No, no n' hi havia prou encare.

La terra que 'ls suporta havia de ser més sensible que 'l poble que 'ls aguanta, y, en un instant, com si volgués expolsarse 'ls de sobre, s' havia de comoure produhint una catástrofe sols comparable ab la que fa poch més de un any vá ocorre en Ischia, consternant al mon enter.

En las hermosas regions andaluzas, allá en la terra ahont varen neixe en Cánovas y en Romero Robledo, ha estallat terrible terremoto, en un dia tan senyalat com lo de Nadal, produhint victimas a centenars, ruinas incalculables, consternació, miseria, y lo qu' es encare pitjor, trist abandono.

A Italia, quan los terremotos de Ischia, l' auxili de las autoritats vá tardar tan sols algunas horas després de la catástrofe, salvantse aixís numerosas personas, que permaneixian enterradas sota de las ruinas.

Aquí no s' ha fet res: cinch dias després de Nadal se anavan rebent encare novas noticias, aterradoras totas ellas de novas desgracias. Los corréus y 'l telégrafo han retrassat comide costum; qui ha tingut la desgracia de rebre s' ha quedat ab lo mal en una estació cruel y perigurosa; y aquesta es l' hora en que no ha pogut preguirse encare 'l número aproximad de las victimas, que déu acostarse á mil, si es que no excedeix, com es de teme, ni 'l de las casas y edificis arruinats, que ha de ser molt considerable.

En cambi s' han obert las córts, s' han comensat los debats contra 'l govern, y aquest, sense cap altra preocupació que la de aguantarse, sembla que haja jurat que no 's mourá del lloch que ocupa, fins que un terremoto se l' emporti.

Difficil es concretar las noticias fins are rebudas per referirse á una comarca extensa de las provincias de Granada y Málaga y compendre una porció de pobles, poblets y caserios.

En la ciutat de Granada van sentirse 'ls primers sintomas á las nou y déu minuts de la nit. Lo moviment oscilatori, seguit de una forta trepidació, vá durar catorze ó quinze segons: després vá repetir-se durant alguns intervalos. La consternació del veynat vá ser immensa: las plassas y carrers van omplirse de gent despavorida que fugian de las casas. Una de aquestas vá ensorrar-se: en lo cassino van caure uns grans gerros que hi havia al terrat, foradant los sostres: en lo teatro vá haverhi molts accidents y desmayos. Resultat de desgracias personals: dos morts, varios ferits y

un gran número de malalts de aqueixa malaltia anomenada susto que raras vegadas se paheix.

Albuñuelos, un dels pobles de aquella provincia casi ha desaparecut: avuy no es un poble sino un pilot de ruinas, sent molt contadas las casas que han quedat sanceras. Los que van sobreviure á la desgracia, van acamparse al mitj del camp. D' entre las molts personas sepultadas, algunas van poder salvarse, gracias als esforços dels sobrevivents.

Lo de Alhama de Granada, vila de banys que conta prop de dos mil habitants, causa horror. Casi totas las casas van ensorrar-se morint entre las ruinas més de 400 infelissos.

A Loja també hi ha hagut derrumbaments, desgracias y molt pánich, ja que allí durant dos ó tres dias s' han anat repetint las sacudidas, parantse instantáneament tots los rellotjes de pendul, tocant totas las campanas y notantse altres fenómenos igualment pavorosos.

A Olivár, poblet petit, lo terremoto vá repetir-se fins á set vegadas, ensorrantse molts casas y quedant las demés en péssim estat. En aquest poble se contavan lo primer dia cinch morts y alguns ferits graves.

A Córdoba, Sevilla y Jaen vá sentir-se també 'l terremoto, encare que no ab tanta intensitat com á Granada: no obstant n' hi ha hagut lo suficient perque alguns edificis quedessin cuartejats y ruinosos. També vá deixarse sentir á Madrid, pero allí menos que en cap altre puesto.

Lo govern per are s' aguanta.

Los details referents á la provincia de Málaga son també molt dolorosos.

A Casa-Bermeja lo terremoto vá deixarse sentir á tres quarts de nou, lo qual indica que portava la direcció de Nort á Sur. En aquell poble van ensorrar-se algunas casas, produhintse sensibles desgracias.

A Ferrechi gran consternació.—A Torrox van sentir-se 26 espantosas oscilacions, quedant destrossadas totas las casas, particularment lo quartel dels civils y la casa de la Vila, y emigrant casi tots los vehins.—A Antequera las oscilacions van repetir-se durant dos ó tres dias: la majoria dels edificis vá sufrir molt y alguns van ensorrar-se. La colegiata amenassa ruina.

Lo poble de la provincia de Málaga que ha suferit més es Periana. De las 750 casas de que 's componia, no n' ha quedat una sola: la iglesia ha tingut la mateixa sort: 20 casas de pagés distintas s' han ensorrat. Impossibile precisar las desgracias personals sofertas.

En la ciutat de Málaga van morir dos personas aplastadas pels materials que queyan dels terrats: prop de uns trescents inquilinos van presentar reclamacions, demanant que las sévas casas fossen revisadas, per no considerarse segurs en ellas. La major part de las iglesias y torres presentan grans esquerdas.

A Estepona vá anarsen á terra la cúpula de la torre de la iglesia.—A Alfarfanejo se contan 200 casas ruinosas y 12 ferits de gravetat.—A Beznar, Murinas, Orgiva, y Lanjaron, pobles de las Alpujarras, hi ha hagut també ensorraments y desgracias. Lo mateix ha succehit á Benajarza, Nerja, Arenas del Rey, Cajar, Jayena, Almuñecar, Velez Málaga, Motril, Zafarreja, Murias, Colmenar, Pizarra, Canillas, Estepona, Jatar, Alcaucin y altre multitud de pobles, que seria llarch enumerar.

Las pluvas, los frets y la miseria han vingut á aumentar los horrors dels terremotos.

Tal es lo quadro de desolació que 'ns deixa l'any 1884. ¡Y que bé que s' hi destaca entre mitj de tantas ruinas y desastres, la figura del mónstruo!—P. K.

VIDA NOVA.

Senyors, vida nova; perque la que hi portat fins avuy no dona gayre.

Acabo de fer balans,—no balans de caixa; ja se sab que aixó dels quartos son un article de luxo avuy dia;—sinó del meu jo, de la mèva conciencia, del meu individu considerat en mitj de la societat conservadora.

Y si haig de parlar ab franquesa, 'ls comptes no m' han satisfet gens ni mica: hi sortit perdent, perdent d' una manera escandalosa. Tinch més anys,—aixó, encare que no ho sembli, es una pérdua,—Tinch menos cabells negres, tinch menos humor, y, sobre tot, tinch més, molt més *canguelo* que al comensar l' any passat.

Aquí tenen vostés l' estat de comptes que 'ls presento, que, mica més ó menos, es lo balans general de tots los periodistas espanyols.

L' ofici de dir veritats, dignu lo que vulguin, es un dels més exposats que 's coneixen.

Me dirán que 'l mariner, que 'l mestre de casas, que 'l maquinista... sí, senyors, conformes; pero ells no corran més que un perill, mentres que nosaltres los correm tots.

Naveguem pels mars de la politica y 'l millor dia vé un xubasco de denuncias que 'ns tira 'l barco á pico, y després de nadar desesperadament, nos trobem sense sapiguer com ni perque sobre las rocas d' un calabosso, á disposició dels tribunals.

Nos enfilém á las barbas d' alguna autoritat, que perque ho es fá 'l que l' hi dóna la gana, y quan més engrescats estém cantantli las quaranta, ¡pataplaf! rebém una manotada, cayém de la bastida del dret, y al tocar á terra som recullits per quatre piadosos polissons que 'ns acompanyan á la prevenció á passar una temporada.

Nos proposém, en fi, examinar de prop la máquina electoral, y mentres contém los votos falsos, y las firmas suplantadas y 'ls noms imaginaris que 'ns sembla veurehi, estalla la caldera y cau sobre nosaltres una pluja de garrotadas que 'ns demostran lo perillós que es ocuparse de mecánica politica-conservadora.

No, no, ho repeteixo, aixó no dona. Es á dir, sí, dóna disgustos y tantos en abundancia; pero, mirantho fredament, prefereixo qualsevulga altra cosa, á aquestos indigestos resultats.

Vida nova, vida nova: vull dormir tranquilament; vull veure venir los polissons sense haver de pensar que 'm buscan á mí; vull deixar sossegadas las mèvas pobras costellas; en una paraula, vull viure.

Y aixó no es possible sense un cambi radical de conducta: per 'xó 'm transformo completament.

Desde avuy endavant, ja pot fé 'l que vulgui en Cánovas: no seré jo qui 'l contradigui.

¡Que sé, verbigracia, que acaba de cometre una barbaritat de las de costum? En lloch de posarme á

criar, clamant justícia y esbalotant lo veynat, agafaré la ploma y, ab la major formalitat del mon, escriuré:
«Lo senyor Cánovas del Castillo (que Déu guardi) ha fet tal ó qual disbarat que sens dupte redundará en benefici del poble espanyol, perque es impossible que una persona de tant talent com ell fassi res, per bunyol que sembli, sense que un dia ó altre produheixi 'ls seus bons resultats.»

¿Qué arriba als meus oïdos la notícia d'una desaparició de fondos perteneixents á la nació?

Bombo al canto:

«Tenim la satisfacció de participar als nostres lectors que 'ls negocis s' animan y 'l diner torna á corre qu' es un gust. De la caixa de tal puesto ha tocat lo dos la quantitat de tants ó quants millions que á horas d' ara deuen estar caminant per aquestos mons de Déu, sembrant l' abundancia en algunas butxacas.»

Y tot ho arreglaré de la mateixa manera.

¿Se fan trampas en las elecciones?

Bueno; ¿y qué? ¿quin mal hi ha en aixó?

¿La policia empayta als estudiants á cops de sabre?

Corrent: ¿per que no 'ls ha d' empaytar?

¿Afusellan á dos infelissos?

¡Fort!

¿Bastonejan á un periodista?

¡Massa poch!

¿Un ministre s' inventa 'l cólera?

¡Bravo! Un aplauso.

¿Un altre aumenta las contribuciones?

¡Magnífich! Dos aplausos.

¿Un altre 'ns pren la camisa y la dona al clero?

¡Piramidal! La mar d' aplausos.

Ja ho sabéu, pues, conservadors; m' héu acabat la paciència: ara vull veure si jo 'us l' acabo á vosaltres. Fà temps que xiulo; pero veig que vosaltres no voléu beure de cap modo.

¿Beuréu aplaudint?

FANTÁSTICH.

Un altre dia van presentarse uns comissionistas de apremis á una botiga de la plassa del Born, sortint ab una etzegallada, tal com tenen de costum.

L' amo de la botiga s' acalora y se 'n va ab ells á l' Administració económica, figurantse que allí 's ventilarian degudament las diferencias; pero en lloch de lograr lo qu' esperava, y veientse desatés, li pujan las sanchs al cap, li agafa un accident y cau á terra en rodó, morint als pochos instants.

Los comissionats de apremis mereixen un ascens. Lo qu' es al pobre industrial del Born, l' han ben executat.

L' any s' ha despedit plovent, nevant, pedregant, llampgant y movent terremotos.

Peró s' ha despedit encare ab una cosa pitjor.

S' ha despedit deixantnos als conservadors al frente del govern.

Després del tractat de comers ab los Estats Units y del *modus vivendi* ab Inglaterra, 'ls conservadors sostenen—sense que 'ls hi escapi 'l riure—qu' ells continuan sent proteccionistas, que son més proteccionistas que ningú.

Supliquem al general Baldrich que 'ns permeti aplicals hi la frase que va dirigir un dia á n' en Sagasta: —si, en efecte, sou proteccionistas; pero proteccionistas de la producció extranjera.

En un dels carros de la cabalgata organizada durant las últimas festas s' hi llegia 'l següent lema:

«Lo treball es una virtut.»

Lo *Correu Catalá* ha protestat ab indignació contra aquesta hermosa máxima social.

Se comprén: per un bon carli la única virtut consisteix en incendiar, violar, assassinar y anar á las professions de la Reparadora.

Als fabricants de sucre de Andalusia se 'ls ha concedit una compensació pels perjudicis que podria causarlos lo tractat de comers ab los Estats Units.

Los conservadors son aixis: uns cops molt salats, y altres cops molt dolços.

Segons los datos corresponents als cinch mesos primers del actual exercici, 'ls ingressos del Tresor han tingut una baixa de més de 14 millions de pessetas.

Y no será perque no sápigam pescarlas, que hasta ab los ulls ens las treuen de la butxaca.

Avants de que las Corts espanyolas lo coneguessen y de que pogués enterarse'n lo Senat dels Estats Units, un periodich de Nova York va publicar lo text integro y cabal del tractat de comers ab aquella república.

¿Cóm s' havia fet lo miracle? Pél telégrafo, y mediant la quantitat de dos mil duros satisfeta al corresponsal que va trasmetre 'l telégrama.

¿Y qui es aquest corresponsal?

Un conservador, amic dels ministres.

Si un fet per l' istil hagués succehit governant los liberals, allá haurian sentit als conservadors, vomitant insults contra 'ls que venen los secrets del estat per ficarse dos mil duros á la butxaca.

Es alló de aquella coneguda copla que jo 'm permeto traduhir de la següent manera:

Un pobre fa corre un pá
¡Quin malvat!... ¡Vaya un pillet!...
Un senyor roba un milló:
¿héu vist quin senyor més llest?

Lo que passa á Manresa es inconcebible. Hi ha tres personas processadas, una per delictes politich y las dos restants per delictes religios.

Tots ells necessitan, per defensarse, advocats despreocupats que sápigam desvaner l' acusació fiscal, y com que á Manresa d' advocats d' aquesta mena no n' hi ha, de aquí que 'ls acusats reclamin la defensa dels Srs. Sol, Torrella y Vallés y Ribot, los quals se avenen á cumplir tots los requisits per ingresar en aquell colegi.

¿Donchs creuran que l' Audiencia de Manresa 's nega á admétre 'ls y persisteix en designar als acusats advocat d' ofici?

Concebim que s' obrés aixis en temps de l' Inquisició... Pero avuy...

¿No hi ha cap diputat que alsi la véu en las Corts en nom del dret de defensa, qu' es un dels més sagrats que 's coneixen?

Certámen de la Juventut católica: La redacció de la *Revista popular* entrega un objecte artístich á la millor colecció de datos y noticias de religiosos y sacerdotes morts ab violencia, desde 1820 fins á la fetxa.

Aquest objecte artístich podrà consistir en un punyal d' or y argent, ó ab una figureta de carli que donantli cordá tiri tiros.

Premi que podrà guanyar en Mañé y Flaquer, tornant á copiar l' article *Pastor y víctima*, y enviarlo al certámen.

Quan la sórt s' empenya en protegir á un home, no hi ha que anarla á buscar, qu' ella mateixa vé.

Uns vehins de Sant Quinti de Mediona van encarregar al ordinari que fá la ruta de aquesta població á Vilafranca que 'ls comprés un décim, dihent que quan los portés aquest li donarian los quartos.

L' encàrrech va ser una ensarronada. L' ordinari per comprar lo décim va emmatllevar los diners, y al portarlo als que li havian encomanat, aquests no van volerlo ab l' excusa de que no 'ls agradava 'l número.

Lo pobre ordinari estava desesperat, va tornar lo décim á l' administració y no li va voler, no tenia 'ls déu duros per tornarlos y suava d' angunia.

Las tribulacions de aquell infelís no van durar més que dos dias: dos dias després se treya la rifa y li tocaven 30.000 duros.

Y allá 'l tenen que ja ha regalat lo carro y 'l matxo á un amic seu, estant á punt de comprarse una hisenda.

Nada, que fins are havia sigut un ordinari y are será una persona fina.

A Murcia tractan de crear una universitat. O en altres termes: á Murcia tractan de crear un *matadero*.

En Sagasta ha reunit á las sévas forsas, declarant qu' está disposat á portar á la práctica aquell esperit democrátich de las societats modernas.

També promet establir lo sufragi universal.

Las promesas de Sagasta hasta el aire se las lleva, porque en subiéndolo al gobierno quedate con Dios morena.

Un aplauso á n' en Ruiz Zorrilla: L' ilustre emigrat espanyol acaba de adoptar al fill del infortunat Mangado, ab l' intent de ferli donar educació en un dels millors colegis de Londres.

Descansi en pau l' héroe infortunat. Dessobre del seu sepulcre hi han caygut las llágrimas dels liberals y l' agrahiment de un home ilustre.

Un projecte dels estudiants de Sevilla: No anar més á l' aula y estudiar privadament las assignaturas en qu' están matriculats, demanant als catedrátichs que obrin cursos particulars.

La idea es bona, y si té imitadors, lo govern se trobará ab universitats, catedrátichs y sense un sol estudiant.

Es una manera com qualsevol altre de fastidiarlo, fins y á tant que donga la satisfacció deguda á la agraviada universitat.

L' altre dia á Madrid se va rebre un telégrama de Fransa ab la següent direcció: *Roy Alphonse XII*.

¿Creurian que 'ls mossos de telégrafos anavan pel carrer de Alfonso XII, preguntant de casa en casa, si sabian donarlos noticias de un tal Sr. Roy?

Y després estrányinse de que 's perdin las cartas y 'ls telégramas.

En lo lloch corresponent del present número trobaran l' anunci del *Almanach de la Campana de Gracia* per 1885.

¡Ja ha sortit!

Passat demá, dilluns, tindrà lloch lo benefici del senyor Fuentes, galán cómic del *Teatro Romea*, en lo qual s' estrenará lo monólech *Ecce Homo*, del nostre amic C. Gumá. Dadas las simpatias del beneficiat y la circunstancia de posarse en escena la primera obra dramática del nostre estimat company, assegurém un plé en tota forma.

S' ha inaugurat un magnífich café restaurant titolat *Gran Continental* y situat en la cantonada de la Rambla y Plassa de Catalunya. Encare que per causas agenas á nostra voluntat, no 'ns va ser possible assistir al acte de la inauguració al que se 'ns havia convidat galantment, devém dir qu' es un establiment de primer ordre y que honra verdaderament á Barcelona. Los seus duenyos s' han gastat un grapat de mils duros en l' adorno del local. No será difícil que 'l públich los reembolsi ab guany.

Un altre establiment s' ha inaugurat també, y al qual tampoch varem assistir, haventhi sigut convidats. Nos referim á la botiga de objectes de cerámica que la *Industrial Alfarera* ha obert en lo Passeig de Gracia, al costat del café de Novedats. Los articles allí exposats son molt notables.

LO NAIXEMENT DEL ANY 1885.

No s' ha averiguat encare qui diable va ser son pare.

Qui fou sa mare, hasta aquí ningú ho ha sapigut di.

De modo que 'l seu passat es un poquet intrincat.

Sigui com vulgui, 'l minyo va encarnarse... y s' acabo.

Pochs dias avants de neixe ja va donarse á coneixe.

En varios pobles d' Espanya va passa una cosa extranya.

Las casas novas ballavan y las vellas s' enfonzavan.

Es dir que hi va haver, total, un terremoto formal.

Un deya que alló no fós cosa dels conservados.

Potsé indica, deya un atre, la mort del vuytanta quatre.

Un altre baixava 'l front creyent qu' era 'l fi del món.

Y res... Era 'l bordegas que volia treure 'l nas.

Y per demostrar sas gracias, comensava á fer desgracias.

Quatre dias va nevar y 'ls rius se van desbordar.

Lo termómetro, al saberho, va ajupirse sota cero.

Lo sol, no volguent fer l' ase; va quedarse quiet á casa.

O plovia, ó bé tronava, ó, per variar, pedregava.

Per plassas y per carrés, de fanch no 'n demanin més.

Lo fret anava apretant ab un vent del botavant.

Y 'l petit vuytanta cinch entre tant deya: —«Ara vinch.

«Tot això qu' esteu veyent, no es més que 'l comensament.

«Quan jo prengui possessió, ¡allavoras vindrá 'l bó!» —

En efecte, l' astut nano s' enllestia xano xano.

Ja portava á las manetas unas unglas molt llarguetas.

Per dents se va coloca los caixals d' un porch singlar.

Y un cop guarnit, ¡cataplón! romp lo closca y surt al món.

—«Espérat.» va dir l' any vell, veyent venir l' any novell.

«Noy, t' has adelantat massa: no pots ocupar la plassa.

«Hasta 'l dimecrés que vé, lo qu' es jo no me 'n nire.

«Per lo tant, crech que has baixat uns quants dias massa aviat.»

—«Ja ho sè; va di 'l noy sonrient;
 »Ja ho he fet ex.ressament.
 »Avants « entrà á gobernà,
 »vull sapigué aixó com va.»
 —«Ay, xich! va respondre 'l gueto;
 »patirás; jo t' ho prometo.
 »Perque aquest món, avuy dia,
 »no es més que una bojeria.
 »Y 'l que 'l tracti d' arreglà,
 »ni á tiros ho lograrà.»
 Lo xaval va fè 'l pagés,
 sense respòndreli res.
 Pero va dirse entre si:
 —«Aquest no 'm coneix á mi.
 »Perque ell es un carcamal,
 »creu que jo tinch de sè igual.
 »Ja veurá com tot va dret,
 »millor que un tirabuquet!»
 Lo baillet va comensá
 á buscá per 'qui y per 'llá.
 L' any vell, en tant, se 'l mirava
 sense saber qué buscava.
 —«Miréu!» va di al fi 'l xicot...
 (Y l' hi va ensenyá un garrot.)
 «¿Lo veyéu aquest parpal?
 »Pues es lo mèu ceptre real.
 »Ab ell penso dirigi
 »als homes pèl bon camí.
 »Lo mèu lema es: Sumissió
 »ó *trompada que te crió.*»
 —«¡Au, donchs!» va di 'l vell, content:
 »ja pots comensá al moment.»
 Y en efecte; l' noy somriu,
 crida ¡Voy!., y aquí 'l teniu.

Tot lo que ha dit, ¿ho farà?
 Lo que fuere sonará.

C. GUMA.

DUEN que 'l Sr. Torrecilla, gobernador de Girona, será trasladat á Lleyda
 Ja veurán com tot seguit nombrarán un altre governador diminitiu.
 Lagunilla, Torrecilla, Moradillo.
 Aixó no son gobernadors, sinó *gubernadoreillos.*

En lo districte de Vich s' han fet novas eleccions...
 es á dir, s' han fet novas llangonissas.
 ¿Qué més pot fer l' arcalde Vernis?
 Fins are 's de-ya que Vich
 es terra de llangonissas
 canaris y capellans.
 Però s' haurá d' anyadir:
 y d' actas falsificadas
 y trampas y jochs de mans.

Lo dia avants de las eleccions aquell célebre arcalde va manar fer un pregò prohibint renegar.
 Als estafans no 'ls queda més remey que mossegarse la llengua.
 Fins á la lley, li donan una trepitjada als ulls de poll, y ha de callar, la pobreta.
 Aixis ho ha determinat l' arcalde Vernis.
 Desd' are podrà dirse que 'ls vigatans:
 Son gent que no s' enfada
 per mes ó menos;
 que *culeri y caratsus*
 son sus *reniegos.*

També á Madrid vá sentirre 'l terremoto.
 Y es fama que 'l monstreu vá exclamar:
 —Cuytéu, corréu, miréu las clavegueras, que s' hi déu haver ficat en Ruiz Zorrilla.

Ja s' han ober: las sessions de Corts y hi ha que confessar que 'ls diputats y senadors están animats dels sentiments més caritatius.
 Com que 'l govern diu que tèt fret, tots se las apostan á qui li podrà donar més llenya.

Lo dia que va obrirse 'l Senat, lo vestibul del edifici estava plé de guindillas.
 ¿Qui sab! Potser lo govern tenia intent de tractar als guetos tal com havia tractat als xitxaretlos, medint als senadors ab lo mateix sabre ab que va medir als estudiants.

Primera sessió: un vot de censura contra 'l president del Senat. O com si diguessem *hors d' oeuvre*, olivetas y mantega.
 Després, discurs de 'n Pavia, lo vensut d' Alcolea, q qual va cantar la canya als conservadors, tractant-los, ell qu' es moderat, de provocadors, que no han sabut alsar á la altura deguda la monarquia restaurada entretenintse á mortificar l' altivés del poble espanyol.
 ¡Magnífich ápat se li espera al govern!

Lo primer plat un estofat que se 'n llepará 'ls dits tota la vida.

Una opinió sobre 'ls últims terremotos:
 Deya un filosof:
 —No es estrany que lo de dalt se 'n vaja á baix.
 Basta veure la gent que 'ns governa per compendre qu' Espanya no pot tenir *fonaments sólits.*

Lo gobernador Sr. Herce, que á més de gobernador es militar, está á punt de ser sustituhit per un tal senyor Solesio, actual gobernador de Zaragoza y militar també.
 Si aquí á Barcelona 's jugués y 'l cárrech de gobernador tingués que veure alguna cosa ab lo joch, diria que *las espasas* son trunfos.

A Serantes (provincia de la Coruña) ha sigut nombrat secretari del Ajuntament una criatura de déu anys.
 De la dida á la vaca del presupuesto.

—Miri si es precòs lo mèu fill, deya un pare tot orgullós, que als dinou anys ja era doctor en lleys.
 —Donchs lo mèu, responia un altre, ne tenia divuit y ja havia acabat la carrera d' inginyer de camins.
 —Vaja, vaja, que ni l' un ni l' altre pot compararse ab lo mèu, exclamá un tercer, que per més senyas, era conservador: lo mèu fill als quinze anys ja era coronel de caballeria retirat.

Diu el *Correo Catalán* que en un dels altars de Santa Maria s' hi venera una de las pedras que van servir per apedregar á Sant Esteve.
 La qüestió está are en saber si aquesta pedra es una de las primeras ó de las últimas que van tirarli.
 Perque si fos una de las primeras jo proposaria á l' obra de Santa Maria que nombrés administrador del altar de Sant Esteve, á n' en Rius y Tauler.

L' altre dia l' Económica de Amiechs del Pais vá repartir los premis á la virtud.
 Per més que vaja premiar molts actes d' abnegació, que 'm perdoni l' Económica, si hagués volgut premiar á la verdadera virtud, no hauria tingut prou medallas, perque hauria hagut de premiar á tots los espanyols.
 ¿Que tenim la gran virtud de aguantar á n' en Cánovas!

A Madrid ha nevat copiosament.
 Fins los núvols del cel envian la mortalla als conservadors.

Lo gobernador de Orense ha procesat á tots los estudiants de aquell institut.
 Fins are coneixiam gobernadors que mereixian lo titol de Pons Pilat.
 Pero 'l de Orense, per lo vist, aspira al titol de Rey Herodes.

Al Observatori de Madrid ni menos van sentir lo terremoto.
 ¿Saben qu' es aixó?
 Que aquí á Espanya 'ls sabis oficials dormen molt fort.

En Bismarck que havia promés elevar á embaixada la representació de Alemania á Espanya, ha desistit del seu propòsit, ab l' excusa de que no vol exposarse á una derrota en lo parlament.
 Vaja, D Anton, se 'l felicita.
 Quan tothom se creya que 'l seu padri per Pasqua li regalaria la mona, no ha tingut temps d' esperar aquesta diada, y veli aquí que per Nadal se li despenja regalati un mico.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Pa-pis-ta.*
2. SINONIMIA.—*Sola.*
3. CONVERSA.—*Gran-via.*
4. ROMBO. P
S E T
P E B R E
T R O
E
5. GEROGLIFICH.—Qui tèt punt ab la roba, al cap d' any ho troba.

Han endevinat totas las solucions los ciudatans Pau Brescas y Antonet del Forn; 4 Ballador de la Catalana; 3 Un Ciri-neo, Patras y Pau Bombatxo; 2 Un vinater y 1 no més Pere Escaldufat.

XARADA.

—Tú qu' ets advocat com cal
 vull que 'm digas ton *hu-tres*:
 un que m' ha comprat molt *prima*
 d' *hu-dos* no 'n vol saber res.
 —Que 't fassa un *prima-dos-terza*
 li dius, amigablement.
 —Si no tèt *tres* per respondre.
 —Llavors si que malament.

PEP DEL SIL.

SINONIMIA.

Un que fá de *tot* me deya:
 —Tot ho *tot* ab carbó *tot*;
 y al dirli jo perque ho feya,
 va dirme:—Es més baratot.

UN TAPÉ Y F. DE T.

TRENCA CLOSCAS.

LO RÉTOL

Combinar aquestas lletras de manera que formin lo nom de un poble de Catalunya.

J. Poch.

CONVERSA.

—Escolta; tú, Joanet.
 —Mani.
 —¿Qui m' ha tocat aixó?
 —¿Qui?
 —Are ho hem dit, home.

ORGA DE 'N NAPIS.

GEROGLIFICH.

I I

:

II II

K

rega

MIA

NOY DEL QUART PIS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans V. S. *Santa Maria de Oló*, J. R. B. Serrador de Geps, Anonim, Angel Garcia y Panxa-contenta: *Lo que 'ns envian aquesta semana no fá per casa.*
 Ciudadans Noy de la Xera, Un Llepa-fils, Un guindilla, Girofé, Escanya pits, Manya B., Arednabal, J. S. P., Un Filisteo, Pau Xaruca y Marrinxas: *Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.*
 Ciudadans M. S., Sach de mal profit, Ballador de la Catalana y E. P. D.—*Publicarém tot lo que 'ns remeten.*
 Ciudadá Pepet del Carril: La poesia que 'ns remet es una barreja de lirisme y de vulgaritat que no produheix bon efecte.—Ciudadá C. Olesa: La semana entrant ne parlarém.—J. Molas Ballester: *Queda complascut.*—J. Baucells Prat: *Esta molt bé.*—J. Planas: La primera meytat de la seva poesia está molt bé feta; pero 'l final es massa realista.—Trempat esgarra! La poesia resulta molt desigual.—María Bocanegra: Totas dugas poesias nos agradan molt; pero son una mica massa verdas.

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA
 per l' any 1885.

Ilustrat per M. Moliné, Apeles Mestres y J. Lluís Peñicor.

Escrit per P. K. (J. Roca y Roca) ab l' ajuda y colaboració de Agulleta, Valentí Almirall, Alt y Prim, Rosendo Arús y Arderiu, J. Baucells y Prat, María Bocanegra, Sir Byron, Damas Calvet, J. Cap, Juliá Carcassó, Josep M.ª Codolosa, F. Coll Gasull, R. Coll Gorina, Cristófol Crispin, Un Escolá, Un Europeo, Fantástich, R. Farrera de Reus, M. Figuerola Aldroféu, M. Gardó, F., Gestus, S. Gomila, Gori, J. Guilera, C. Gumá, Jenani, J. Jener, Mister Jhonson, Francisco Llenas, M. M. C. de Granollers, Bonifaci Malcarat, Manelet, Joanet Margueta de Reus, Apeles Mestres, Ll. Millá, Negre, Nen de la Nena, F. Olivé, P. A. O., Panxa contenta, Pepet del Carril, J. Prats y N., J. Reig V., Roch de Rech, Q. Roig, A. Rossell, Conrat Roure, Pau Sala, Pepet Simpátich, S. Spa-His, S. R. Llamp-brochs, Frederick Soler, A. Tolrá, Un Tapé y F. de T., Josep Verdú, E. Vidal Valenciano y altres que per no ser coneguts firman ab inicials.

Conté treballs literaris d' importancia ab més material que un gros volum, multitud de caricaturas, quatre páginas de hermosos cromos y ab tot no val més que 2 REALS. Se ven per totas las llibrerias, kioscos y corresponsals de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj, 20.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

—Ala, á la porra, ¡any monstruós!